

A Bárány menyegzője

Lectio: Jel 19,1-10

Textus: Jel 19,9

Kedves Testvéreim! A napi Ige tegnap a Jelenések könyvéből a 18. rész volt. Abban még gyászéneket hallottunk. Itt, a mai napi Igében már örömujjongás hallatszik a mennyben és mindenütt. Az előző részben még gyászéneket hallatszik, hiszen Isten megítélte Babilont, a nagy paráznát, aki búvólta a világot.

A paráznaság nincs messze a mai világtól sem, hiszen látjuk, hogy miképpen élnek az emberek. Nem csak a házasságban levő paráznaságról beszélünk, hanem azokról is, akik esküvő előtt már együtt laknak, együtt élnek. Mi ez, ha nem paráznaság? A szülők miért engedik ezt? Minden Isten ítélete alatt van.

Isten megítéli a nagy paráznát, Babilont azért, mert elcsábította, elbúvólta az embereket. Éppen úgy, mint a mai világban. Ott a kalmárok, akik mindent pénzzé tettek. A mai kalmárok is ezt teszik. Elcsábulunk. Pedig Isten Igéjét kellene komolyan venni.

Isten megítéli a nagy paráznát. S ebben a nagy ítéletben egyszer csak felhangzik egy örömujjongás a mennyben. A mennyei sereg ismét megtapasztalja, hogy Istené a dicsőség, a fenség, a tekintély és a hatalom.

És mondják: Halleluja! Vagyis: Dicsérjétek az Urat!

Hogyan telnek el a mi napjaink? Tudatában vagyunk-e annak, hogy nekünk hatalmas fenséges Istenünk van? S ha igen, akkor magasztaljuk-e Őt? Dicsőítjük-e Őt? A legtöbben csak méltatlankodnak és háborognak.

Az angyalok dicsőítik Istent. Ez az angyali ének behatol a szentek szentjébe és csatlakozik hozzá a 24 vén és a négy lelkes állat.

Milyen jó nekünk bekapcsolódnunk ebbe a dicsőítő énekbe! A gyülekezet kórusa énekel, mi is énekelünk. Nem csak vasárnap, hanem hétköznap is Istent magasztaljuk. Mert méltó reá! Kapcsolódjunk be egyre többször az angyalok énekébe! Magasztaljuk Istenünket, mert méltó reá. Persze, érezzük fájdalmainkat is, de nem hagyjuk magunkra az

Úr. Íme, most is összegyűjtött bennünket, hogy tanítson és felhívja a figyelmünket arra, hogy magasztaljuk Őt.

Az angyalok éneke először behatol a szentek szentjébe. Azután ez az angyali ének kihat a mennyből.

Milyen érdekes! Mi Istent dicsőítjük és a mi énekünk bejut a mennybe, azután pedig onnan a mennyből jön a válasz, jön az áldás, jön a Szent Lélek áldása erre a földre. Ugyanis aki Istent dicsőíti és magasztalja, annak az embernek a szívében először nyugalom és békesség lesz, aztán majd öröm is, hogy neki hatalmas Istene van.

Isten azt akarja, hogy az övéi egy nagy, gazdag menyegzőn vegyenek részt.

A Bibliában olvasunk arról, hogy Jézus a vőlegény. Az Anyaszentegyház a menyasszony. Vagyis mi az Úr Jézus menyasszonyai vagyunk. A vőlegény pedig nagyon várja, hogy együtt legyen, közösségben a menyasszonyával.

Az Ige azt mondja, hogy boldogok azok, akik a Bárány menyegzőjére hivatalosak. Vajon bennünk van-e ez a boldogság?! Mert ugye tudod, hogy hivatalos vagy a Bárány menyegzőjére. Nem véletlenül születél meg. Nem véletlenül jársz a templomba. Nem véletlenül adott az Úr Isten gyermekeket neked. Nem véletlenül adja ezeket az alkalmakat. Minden azért van, hogy tudatosuljon bennünk, hogy hivatalosak vagyunk a Bárány menyegzőjére. Nem egy egyszerű dinom-dánomra! A Bárány menyegzőjére! És boldogok lehetünk, mert ott van a Vőlegény. Ott van az Úr Jézus! Vele leszünk ott közösségben! Itt a földön már készülnünk kell erre.

A 9. versnél van egy utalás Mt 22,2-höz. Ott pedig arról van szó, hogy a király az ő fiának menyegzőt készít. Elküldi a szolgáit, hogy hívják meg a hivatalosokat. A szolgák elmennek. Meghívják a hivatalosokat és azok nem mennek a menyegzőbe. Mentegetik magukat. Nem akarnak elmenni. Az egyik azt mondja, hogy szántóföldet vett. Ma is nagyon fontos a szántóföld sok ember számára. Munkálkodnak, szántanak, vetnek, kapálnak, csak menyegzőbe nem akarnak menni. A másik elment a maga kereskedésébe. Még vasárnap is kereskedik az ember. A nagy üzletekben és a piacokon. A nagy parázna munkálkodik. Működik a sátán és mindent megragad, hogy ne a templomba menjenek az emberek. Ismét másik: Őt iga ökröt vettem. De fontos tud lenni a jószág! Ismét másik: Feleséget vettem. A család is mennyire fontos tud lenni. Még

Istennél is fontosabb. Pedig Jézus azt mondja, hogy aki jobban szereti apját, vagy anyját, az nem méltó énhozzám. Ugyanis a mieinket is csak akkor tudjuk szeretni, ha előbb Jézust szeretjük és mindennél jobban Jézust szeretjük.

Amikor a király látja, hogy nem akarnak eljönni, azt mondja a szolgáltnak, hogy gyűjtsék be a keresztutakról az embereket. Bizony, igaza van Jézusnak: Sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak. Meghívottak vagyunk. De vajon választottak is?! Visszacatolok az Igéhez: Boldogok vagyunk-e, hogy a Bárány menyegzőjébe várnak bennünket?

Mindezek után ezt mondja az Ige: Ezek az Istennek igaz beszédei. Magyarul Isten beszéde, az Ige igaz. Csak az a boldog ember, aki tudja, hogy a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalos. Ez az igaz! A nagy parázna csábíthat, ámíthat sok mindennel, ideig való földi örömeket adhat, de lelki békességet egyedül csak annak tudata ad, hogy a Bárány menyegzőjének vacsorájára vagyunk hivatalosak.

Jézus mindent megtett, hogy e vacsorán részt vehessünk! Életét áldozta! Meghalt. Feltámadt. Felment a mennybe. Könyörög értünk. Jézus mindent elvégzett. Most már csak rajtad áll, hogy részt akarsz-e venni a Bárány menyegzőjének a vacsoráján. Örölsz-e annak egyáltalán? Annak, hogy nem csak ez a földi életed van, hanem ez folytatódik, mert várnak odaát. Várnak a mennyben. Már meghívottak vagyunk. Csak tőlünk függ, hogy akarunk-e részt venni ezen a vacsorán?

Örüljünk és vigadjunk s mindent tegyünk meg azért, hogy részt vehessünk ezen az örömnépen. Halleluja!

Ámen.

Biharszentjános, 2016.05.01.

Csomay Árpád.